

Minnist til

at viga tykkum á vektini í YDUN. Tað kostar bert 10 øyrur.

givet til Fordel for Dansk Radio-Hjælpefond. Det danske Sprog, dets Dialekter og Folkesmusik fra samtlige Landsdele.

Ca. 21,15: Pressemeldelser. 21,30—23,30: Moderne Dansemusik. Transmission fra Restaurant »Nimb« Danseorkester.

Torsdag 19. Maj.

10,00: Vejrmeddelinger. 10,10: Fiskerimeldinger. 10,15—10,45: Skoleudsendelse. 11,00—13,00: Transmission fra Restaurant »Wives«. 14,00—16,00: Koncert. 16,00—16,40: Udsendelse for Drengene. 16,40: Børskurser og Varenote-ringer, samt Fiskeri-Markedsberetninger. 16,50—17,20: Foredrag. 17,20—17,50: Engelsk Begynder-Undervisning. 17,50: Vejrmeddelinger. 18,00: Pressemeldelser. 18,16—18,45: Foredrag. 18,45—19,10: Dansk Undervisning. 19,10—20,10: Opera Musik. 20,10—20,25: Saxofon-Soli. 20,25—20,45: Oplæsning. 20,45—21,05: Danske Sange. Ca. 21,05: Pressemeldelser. 21,20—22,00: Symfoni-Koncert. 22,00—23,30: Moderne Dansemusik. Transmission fra Restaurant »Ritz« Danseorkester.

Fredag 20. Maj.

9,15—9,45: Skoleudsendelse. 10,00: Vejrmeddelinger. 10,10: Fiskerimeldinger. 11,00—12,15: Transmission fra »Palace-Hotels«. 12,15—12,45: Skoleudsendelse. 14,00—16,00: Koncert. Ca. 14,45: Oplæsning. 16,00—16,30: Udsendelse for Børnene. 16,40: Børskurser og Varenote-ringer, samt Fiskeri-Markedsberetninger. 16,50—17,20: Foredrag. 17,20—17,50: Tysk Begynder-Undervisning. 17,50: Vejrmeddelinger.

18,00: Pressemeldelser. 18,30—19,00: Foredrag. 19,00—19,10: »Erbødigs« Uge-revy. 19,10—19,25: Klaver-Soli. 19,25—20,45: Salome. (Sorgespil i een Akt). 20,45—21,05: Polske Sange. Ca. 21,05: Pressemeldelser. 21,20—21,50: Eksotisk Musik. 21,50—23,30: Moderne Dansemusik. Transmission fra »Industri-Restaurantens« Danseorkester.

Lørdag 21. Maj.

10,00: Vejrmeddelinger. 10,10: Fiskerimeldinger. 10,15—10,45: Skoleudsendelse.

11,00—13,00: Transmission fra Hotel »D'Angleterre«. 13,30—14,00: Grammofonmusik. 14,00: Udsendelse for Børnene. 14,30—16,30: Koncert. Ca. 15,15: Violin-Soli. 16,40: Børskurser og Varenote-ringer, samt Fiskeri-Markedsberetninger. 16,50—17,20: Foredrag. 17,20—17,50: Fransk Under-visning. 17,50: Vejrmeddelinger. 18,00: Pressemeldelser. 18,30—19,00: Foredrag. 19,00—19,30: Oplæsning. 19,30—23,00: Radiobal for den ældre Generation. Ca. 21,55: Pressemeldelser.

Lýsingar

Til vinir minar og kenningar!

Á 60 ára føðingardegi mínum, kross-messudegi, varð mær syndur mikil heiður. Tit, vinir og kenningar í Føroyum og í Danmark, góvu mær stórtøkna og hørdingaliga gávu. Gávan gjordi meg bilsan, tí hon kom so óvart; men eg var fegin um hana mest av tveimum orsøkum: Hon kom mær so stórliga til gagns og til hjálpar, og hon sýndi mær gjølliga, at stórlýndi og trúskapur liva í mannabornum enn eins og áður. Fegin beri eg fram bestu takkir minar til øll tykkara.

Føroya Fólkaháskúla, 10. mei 1932.

SÍMUN AV SKARDI

Advarsel!

Paa given Anledning bekendtgøres, at al Leg paa Havnepladsen og al Omflytning og Forstyrrelse af Gods, anbragt paa Pladsen, samt al Udsmidning af Affald og andet paa Havnens Omraade, ogsaa udenfor dens Mole, er strengt forbudt. Overtrædelse heraf vil straks blive anmeldt til Politiet. Iøvrigt henvises til Ordensreglementet.

10. Maj 1932.

Havnemesteren.

Høvundar og útgevarar, feløg!

Hava tit okkurt, ið tit vilja prenta, hvørt tað so eru brævørk, navnamerki, reikningar, bókur ella bløð, stórri ella smærri skriftir á føroyskum ella donskum máli, eiga tit at fregnast eftir okkara prísum. Tað vil loysa seg afturat í tí tit fáa slík arbeiðir bæði væl gjørd og skjótt avgreidd. Annaðkvørt skrivi ella ringið til prentsmiðu B. Z. Jensens við Skratarsgøtu, Tórshavn, Telefon 143.

einstakur maður ella kvinna!

Annoncerende!!

Vejen til en virksomheds Reklame

gør gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“

„Føroya Social-Demokrat“

har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum

Det er derfor i Deres egen personlige Interesse at benytte „Føroya Social-Demokrat“ til al Avertering i Fremtiden.

Uttevur: Javnaðarmannafelag. Aðvurðarmannafelag. M. S. Vithstein. Prentsmiða B. Z. Jensens, Tórshavn.

der var noget paa Færde nede ved Stranden, og at Søren skulde staa Vagt. Du skyndte dig herved, gik og luskede spejdende omkring Byttet, til du saa Søren trak Baden ned under Bakken. Du saa han vendte sig og blev dit ørge Tyvefjær var.

»Naadige Herrel! Spørg Kresten Bold om jeg ikke agede med ham fra Hvimsæ Bro, da jeg kom fra Staden,« sagde Mikkel.

»Kan du bevise, at du ikke først ravede Pengekatten og derefter for at skjule din Forbrydelse sneg dig uset ind mellem Bakkerne, til du naadede Hvimsæ Aa og fingerede denne nødvendige Købstadetur,« sagde Herreds-fogden.

»Naadige Herre,« sagde Mikkel og rystede uforstående paa Hovedet.

»Du er svært knap paa Ord i Dag, er du altid det?«

Mikkel bukkede igen.

»Vi tales ved senere gamle Strand-tyr,« sagde Herredsfogden. »Lad ham gaa!« — — — Gamle Mikkel løb bort saa let tilbage som en Yngling, ind mellem Bakkerne til sin skumle Rede. — — —

Flere Maaneder hengik uden at Søren, trods Pinsler og daarlig Forplejning, kendte saa meget som en Tøddel. Saa fandt Øvrigheden paa Raad. De satte en gammel Pjaltkræmmer ind i Arresten til Søren, en gammel Forbryder, som var lovet Afkortning af sin Straf, om han kunde lokke en Tilstaaelse ud af Søren.

Dette Fif, som var skjult under Kammeratskabets og Fortrolighedens Dække, havde ofte vist sig virksomhedsfuldt; da en Arrestant, efter en lang Tids Indespærring, ofte er aabenhjertet overfor en Lidelsesfælle. Da det ikke lykkedes Pjaltkræmmeren at faa nogen Tilstaaelse ud af Søren, troede Øvrigheden, at han havde fortalt Søren sin Stilling som Spion. Han blev da kaldt op og mørbanket. Efter den Tid var Søren og Pjaltkræmmeren de bedste Venner.

Pjaltkræmmeren var en gammel, forhærdet Forbryder. Han fortalte om Kvælstingestreger og Forbrydelser, som Søren endnu kun kendte af Navn, og hans Lærdom ud at det eneste, der var værd at leve for, var Penge — for Penge kunde man faa alt.

En Morgen da saa paa Brikken og gned Øjnene, indbrød pludselig Pjaltkræmmeren:

»Nu skal jeg sige dig, hvem der har stjålet Pengekatten! — det har ingen anden end den gamle Strandtyr til Mikkel. Jeg kender godt den gamle Skurk, som jeg har handlet med i mange Aar. I Begyndelsen snød han mig dengang jeg ikke kendte Verden med alle dens Skurke og Banditter, siden gik Profiten lige op.

Da jeg lærte ham at kende, boede han langt sønden for Limfjorden, ved Vesterhavet. — Det siges at han er fød i Kongens By; selv fortæller han jo aldrig noget. — Dengang handiede jeg paa hele Kysten fra Ribe til Skagen og kom altid ind hos ham.

Saa snart jeg kom, ud, gaar jeg straks til gamle Mikkel Rør, og jeg skal vide at kildre ham paa de rette Steder, til han viser mig Pengekatten. Me — art skal han aldrig faa, derimod saa mange tørre Tærsk der kan ligge paa hans syndige røvegræst Krop. Blot jeg nu snart kommer ud og finder Katten, saa bliver du jo ogsaa fri. Det vil jeg; jeg leder Øvrigheden paa

Spø — for at redde dig men kommer naturligvis de høje Herrer i Folket. Siden kan vi saa træffes inde i Landet, og du faar en Part.

— — — Nogle Maaneder senere løslødes Søren af Mangel paa Bevis, men Pjaltkræmmerens Ord sad fast i Sørens Øren, den Dag han vandrede tilbage til Strandfogden. Pjaltkræmmeren maatte blive tilbage i Fængslet. De to skiltes.

— — — En Morgen tidlig, før nogen var oppe, krob Søren ud af sit Vindue og sprang med lange, hastige Skridt ned over Heden til gamle Mikkel's Hus.

Søren havde kun et svagt Lukke, thi Mikkel's Sikkerhed berodde mest paa den Rædsel, der sad i Folk for Troldvæsenet i Hytten.

Et raskt Bræk med et Koben, og Søren gik op. Mikkel Rør var ikke hjemme. Det var jo som Forsynet hjalp ham til hans Forhævede. Han undersøgte Huset meget nøje. Stue for Stue, Køkken og Bryggers. Han vendte Sengen, aabnede Klister og

Skabe, og arbejdede til Sveden, drev ned over hans Ansigt. Han gennem-søgte Loftet paa Kryds og tværs og holdt samtidig skarp Udkig efter Mikkel gennem alle de Kighuller. Taget, Mikkel havde lavet.

Ude i Bryggeriet lagde han Mærke til, at der var lagt Pinde og Tør til rette under Vaskedelen, hurtigt hev han al Brændslet ud af Fyrstellet, og næppe var det renset for Brænde, før han ved at stikke Haanden helt tilbage i Murværket drog frem den dejligste Pengekat.

Den saa indadvort; noget gammelt Papir.

Det var med en underlig Følelse, han stod der med Beviset i Hænde for sin Uskyld. Han følte sig urolig og angst for, at det heldige Fund i sidste Øjeblik skulde smutte ham ud af Hænderne. Tanken om at beholde Pengene og drage til fremmede Egne, hvor ingen kendte ham, modnedes hos ham ved Tanken om alle sine udstaaede Lidelser; han huskede ogsaa Pjaltkræmmerens Ord om, at for Penge kan man faa alt, — — —

(Fortsettles).